

„Stajerc“ izhaja vsaki petek, datiran z dnevom prihodnje nedelje.

Naročnina velja za Avstrijo: za celo leto 5 kron, za Ogrsko 6 kron 50 vin. za celo leto; za Nemčijo stane za celo leto 7 kron; za drugo inozemstvo se računi naročnino z ozirom na visokost poštnine. Naročnino je plačati naprej. Posamezne št. se prodajajo po 12 v.

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v Ptuj, gledališko poslopje štev. 3.

Dopisi dobrodošli in sprejemajo zastoj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torej zvečer.

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 80— za 1/2 strani K 40— za 1/4 strani K 20— za 1/8 strani K 10— za 1/16 strani K 5— za 1/32 strani K 250— za 1/64 strani K 1.— Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 52.

V Ptuj, v nedeljo dne 30. decembra 1917

XVIII. letnik

Naprej v novo leto 1918!

Človeku se dozdeva skoraj nemogoče, da je zopet eno leto minulo in da se zopet pripravljamo na obhajanje novega leta. Dolga je ta vojna in vendar je vsaka ura le sekunda, vsak dan le trenutek, — kakor blisk odhituje čas in nobene razlike ni od danes do jutri!... Izbrisimo torej nad durmi številko „1917“ in napišimo z belo kredo novo številko „1918“!

Kajti z novim letom pričnemo! Kaj bi se razburjali in vznemirjali zaradi zdaj preteklega starega leta! Življenje koraka preko grobov in bodočnost zahteva jasne oči, ne pa solz in ihtenja. Staro leto je mrzli mrljč, ki se ga pogrezne v črno zemljo, — novo leto pa je vriskajoče otroško srce, polno škrljančevega veselja. Življenje ima pravico do dela... in Bog nam dati voljo, zmoglost, energijo za delo!

V tem znamenju, v znamenju življenske energije prestopimo prag med starim in novim letom. Kajti danes kakor včeraj nas prešinja vesela zavest: nas vse, vse borilce za čisto misel ljudstva, nas ne premaga ničesar, nas ne uničujejo leta, mi gremo naprej, vedno v novo bodočnost...

Par opomb o začetku novega leta! Več kot šestintrideset mesecev traja ta krvava, grozovita vojna, ki jo še danes noben kulturni človek ne razume, ki je naravnost nazadovanje v civilizaciji. Stoletja dolgi duševni razvitek tega ubogega, trpinčenega človeštva, ki se domišlja, da je nekaki polbog, bil je izbrisan, — izginil je v megli ogromnih topov, izginil je v potokih tople človeške krvi. Neskončno in nepopisno je trpljenje prizadetih narodov — in skoraj vsi narodi sveta so prizadeti! Neskončno pomanjkanje — in od lakote umirajočega dojenčka, ki išče zaman hrane na izstradanih prsih nesrečne matere, pa do sivolasnega vojaka v strelskem jarku, ki preživi svoj „sveti večer“ in svojo „Silvestrovo noč“ v snegu s puško v roki, — vsi čutijo brezsrčni bič te vojne na svojem potrpežljivem hrbtu!

Kdo bi kdaj mislil, da zamore človeštvo toliko gorja prestopiti, toliko bede pretrpeti, toliko upanja ubiti, brez da bi izgubilo veselje do človeškega življenja?!

Da smo vstrajali, to je veliki čudež v tej grozoviti borbi za obstanek, ki jo bijejo so-

vražniki celega sveta proti nam zvestim bratiteljem ljubljene domovine. Ta čudež nam je čast, je solnce na obzorju vesoljne zgodobine...

Pa še en čudež! Da smo si v vsem tem groznem trpljenju obdržali čisto zavest svojega

V tem oziru in v tem zmislu te pozdravljamo, ti lepo, mlado novo leto! Prihajaš nam pa tudi kot prekok in kot znamenje boljših časov. Zdi se nam, da se končuje polagoma strašno krvoprelitje, da se dviga v vseh deželah in krajih, med vsemi ljudmi in narodi krasno,

kakor nebeski angelj čisto hrepenenje po miru... Ti, novo leto 1918 nam moraš prinesiti, ti nam bodeš gotovo uresničilo mir, pravi, trajni, krasni mir! Mi te še ne poznamo, ti mlado, novo leto, mi ne pričakujemo za svoje brezpomembne osebe prav ničesar od tebe, mi ti pa gledamo počeno v oči in vemo: ti novo leto nam bodeš prineslo mir! Otrok si in rastlo bodeš in usmiljenje bodeš imelo z nami, usmiljenje s trpečim, krvavečim človeštvom... Ti novo leto, — le skrivaj tvoje obličje, — pa ti nam prineseš mir, mir, krasni, srečni mir! Kajti trudni smo, trudni bede, — in pokopališča so postala premajhna, in bolnišnice so postale preozke... Novo leto 1918, ti nam prineseš mir, ti nam bodeš dalo pokoja...

Zato te pozdravljamo, ti mlado, lepo, srečno novo leto 1918!

Prineslo nam bodeš mir in z mirom srečnejšo bodočnost, gospodarski razvitek, veselje za življenje. Prineslo nam bodeš upanje v večni obstoj človeškega plemena, katero smo v tem žalostnem preli-vanju krvi skoraj izgubili. Prineslo nam bodeš zadovoljnost srca, miroljubnost duše, — odpravilo bodeš divje, krvoločno sovraštvo, odpravilo strast in jezo in blazno divjanje, ki nam ga je vojna prinesla...

In še nekaj nam bodeš prineslo, ti tako vroče pozdravljeno novo leto! Združilo bodeš vsa srca, vnelo bodeš zopet iskrico domovinske ljubezni tudi v srcih izgub-

ljenih bratov, ki niso zaupali naši mili Avstriji, ki niso verovali v njeno bodočnost! Mnogo jih je bilo, ki so smatrali po poročilih iz sovražnih virov avstrijsko domovino za strohnelo, razbito, k smrti obsojeno. Kako so se vsi zmotili! Zunanji in notranji sovražniki, vsi so se zmotili! Avstrija, pravadna, velečastna naša Avstrija ni osivela, brezmočna starka, — kakor junaška mladenka je stopila na plan in potegnila meč in zmagovala in svoje sinove zbrala v krasni obrambi za svojo čast...

Na smrt so nas obsodili, ali kot zmagovalci stopamo v plan in kličemo živela Avstrija!

Za srečo hrepeni srce,
in srečo vsem želimo!
Že v novo leto pot nam gre,
preteklost zapustimo!

Da bi zamogli kakor čas
vso žalost posloviti!
Da bi že enkrat smeli vas,
ve solze, posušiti!

Da bi nam mir odprl srce,
trpljenje vso končalo,
da bi ponehalo gorje
in sreče solnce vstalo...

nastopanja, da še vedno nismo izgubili ljubezni do domače grude, marveč da se jo s temvečjo strastjo oklepamo, čim več svoje krvi smo zanjo prelili... To je čudež, nad katerim mora imeti sam Bog veselje! Ubili so naše očete, sinove in brate, — pa njihov duh, njihov rodno ljubezen, njihov navdušenje za svete vzore človeštva niso ubili in vsega tega ne morejo ubiti! Glava pokonci! Pred Bogom in svetom se nam ni treba sramovati! Božanska iskrica domovinske ljubezni je nesmrtna v naših srcih, je nezadušljiva in bode tudi v bodočnosti vzplamtela navzgor, proti jasnemu nebu!